

Objekti

Objekti on tekemisen kohde (*target*).

Objekti alleviivattu: Minä pelaan jalkapalloa. Minä opiskelen suomea. Minä vien roskat. Minä avaan oven. Me teemme tehtäviä. Minä tunnen hänet. Minä rakastan sinua. Minä ajattelen teitä.

Objekti ei ole paikka, aika tai tapa. Seuraavissa lauseissa **ei ole** objektia: Sinä tanssit hyvin. Hän tulee pian. Me olemme kurssilla. Minä herään aikaisin. Päivä meni huonosti. Tänään on kylmä.

Objekti voi olla genetiivi, partitiivi tai perusmuoto.

1. Milloin objekti on genetiivi?

Objekti on genetiivi (-n), kun objekti on **yksi, kokonainen asia**. Tekeminen ei ole prosessi, joka jatkuu. Objekti on yksikössä. Lause ei ole negatiivinen. Verbi ei tarvitse partitiivia.

Esimerkiksi: Minä avaan oven. Minä ostan kirjan. Heikki hakee lapsen päiväkodista. Minä unohdin bussikortin. Tarvitsen uuden puhelimen. Minä hukkasin minun pipon. Sain kirjeen.

Genetiivi tulee sanan vartaloon: ovi → vartalo: ove- gen. oven, puhelin → vartalo: puhelime- gen. puhelimen, uusi → vartalo: uude- gen. uuden, kirje → vartalo kirjee- gen. kirjeen.

Persoonapronomini ei voi olla genetiivissä, kun se on objekti. Tässä tapauksessa käytetään akkusatiivi-muotoa: **minut, sinut, hänet, meidät, teidät, heidät**

Minä tapaan Jarin illalla. – Minä tapaan hänet illalla.

Minä näin Ossin ja Iiron kaupungilla. – Minä näin heidät kaupungilla.

Minä tunnen Jaanan hyvin. – Minä tunnen hänet hyvin.

Akkusatiivia käytetään, kun objekti muuten olisi genetiivissä, mutta objektina on persoonapronomini.

2. Milloin objekti on partitiivi?

Objekti on partitiivi, kun:

- verbi on **partitiiviverbi**, esimerkiksi harrastaa, puhua (kieltä), rakastaa, odottaa, ajatella...

Minä harrastan uintia. Minä puhun englantia. Minä rakastan **teitä**. Minä odotan **sinua**. Minä ajattelen asiaa. Me pelaamme jalkapalloa. Me opiskelemme suomea. Ymmärrätkö **minua**?

- Lause on **negatiivinen**

Minulla on tietokone. – Minulla ei ole tietokonetta. Meillä on sauna. – Meillä ei ole saunaa.

Minä sain vastauksen. – Minä en saanut vastausta. Hän ostaa auton. – Hän ei osta autoa.

Me tarkistimme tehtävän. – Emme tarkistaneet tehtävää. Tunnen hänet. – En tunne häntä.

- Prosessi on **kesken, se jatkuu** edelleen

Minä luin kirjan. (loppuun) – Minä luen kirjaa. (kesken = *unfinished*)

Minä söin omenan. (loppu) – Minä syön omenaa. (nyt, kesken)

Me katsoimme eilen hyvän elokuvan. (loppu) – Me katsomme elokuvaa. (nyt, kesken)

- Objekti on **ainesana** tai osa jotakin

Jos objekti ei ole yksi kokonainen asia, se on partitiivi.

Minä juon teetä. (*not a tea*)

Minä tarvitsen rahaa.

Me syömme kalakeittoa.

Onko sinulla aikaa?

Sataa lunta.

Hän tekee töitä.

Myös numeron jälkeen (ei numero 1) tulee aina partitiivi, kuten olemme opiskelleet.

Minä syön banaanin. Minä syön kaksi banaania. Minä keitän kananmunia. Minä keitän viisi kananmunaa. Me teemme tehtäviä. Me teemme tänään neljä tehtävää.

Partitiivi-objekti voi olla myös monikon partitiivi. Objekti on monikon partitiivi usein, jos tarkoitetaan monta, mutta ei sanota tarkkaa määrää (*several, but not specific number of something*).

- Minulla ei ole lapsia. Viikonloppuisin tapaan kavereita. Luen kirjoja. Syömme keksejä. Teemme tunnilla paljon tehtäviä. Myyjä palvelee asiakkaita. Me näimme sukulaisia siellä.

Persoonapronominien partitiivi-muodot: minua, sinua, häntä, meitä, teitä, heitä

3. Milloin objekti on perusmuoto?

Jos objekti **muuten olisi genetiivi, mutta lause on:**

- Lause on **imperatiivi** eli käsky tai ohje

Sulje ovi. Avaa ikkuna. Lähetä minulle viesti. Tee tehtävä. Anna se minulle. Sammuta televisio. Palauta lomake täytettynä. Muista avain! Ota vuoronumero.

- Lause on **passiivi** tai nollapersoona

Otetaan kuva meistä. Lippu tarkistetaan ovella. On tärkeää täyttää hakemus huolella.

- Lause on **täytyy/pitää** -lause

Minun täytyy soittaa yksi puhelu. Sinun täytyy maksaa vuokra. Meidän pitää ostaa hänelle lahja. Kirsin pitää viedä lapsi lääkäriin. Hänen pitää varata aika etukäteen.

Objekti on monikon perusmuoto, jos määrä on rajattu, tarkoitetaan vain tiettyjä. Objektin edessä voi olla myös *nämä, nuo, ne*.

Haen lapset päiväkodista. (*not some children, but the specific ones ☺*)

Teemme tänään nämä tehtävät.

Voitko viedä nuo kupit keittiöön?

Maksan laskut illalla. (*kaikki*)

Ostin uudet hanskat. (*parin*)